CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul nr.1r/p-167/24 Instanţa de fond: Judecătoria Drochia
sediul Central
Judecător: L.Grădinari

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

25 octombrie anul 2024 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Rotaru Ala
Judecători: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru
Grefier: Simionica Oxana

Cu participarea:
Procurorului Marcauțan Sergiu
Avocatului Tărîță Andriana

A judecat în ordine de recurs în şedinţă publică recursul declarat de către avocatul Lupacescu Veaceslav în interesele lui Postolachi Valeriu, învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art.201/1 al.1 lit.a CP RM împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 16.10.2024

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi -

C O N S T A T Ă:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 16.10.2024 a fost admis demersul procurorului în Procuratura raionului Drochia, Bucataru Lilia și s-a prelungit în privinţa inculpatului Postolachi Valeriu măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30/treizeci/ de zile, cu calcularea termenului de arest de la data de 20.10.2024 orele 11.45 până la data de 19.11.2024 orele 11.45., cu eliberarea mandatului de prelungire a arestului.

Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Lupacescu Veaceslav în interesele lui Postolachi Valeriu, invocând dezacordul cu încheierea instanței de fond, considerând că este neîntemeiată și nefondată, din următoarele considerente:

-Instanţa, la emiterea încheierii din 16.10.2024, nu a probat sub nici o formă necesitatea aplicării arestului preventiv, în privinţa lui Postolachi Valeriu, nu a făcut trimitere nici la o probă veridică şi concludentă, limitîndu-se doar la simpla plagiere a demersului procurorului, care la fel îl considerăm neîntemeiat şi fără careva suport juridic.

-Instanţa de fond nu a ţinut cont de faptul că arestatul Postolachi Valeriu este învinuit de comiterea unei infracţiuni mai puţin grave, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are la întreţinere trei copii, mai mult ca atât chiar şi partea vătămată nu doreşte plasarea acestuia în arest, or, acesta este unicul întreţinător al familiei sale.
-La demersul privind aplicarea arestului preventiv, procurorul nu a anexat probe suficiente pentru probarea existenţei riscurilor care ar justifica aplicarea celei mai aspre măsuri preventive - arestul preventiv, iar aşa zisele probe care au stat la baza aplicării măsurii preventive arestul, deja nu sunt veridice și concludente.
-Încheierea prin care a fost admis demersul procurorului este nemotivata, instanţa nu a făcut nici o menţiune cu privire la argumentele prezentate de partea apărării, limitîndu-se doar la reproducerea în încheiere, într-un mod abstract a temeiurilor formale prevăzute de lege.
-Riscul eschivării nu a fost evaluat de către instanţă, luînd în consideraţie că învinuitul este cetăţean al R.Moldova, are domiciliu stabilit, are la întreţinere un copil minor, fără antecedente penale.
-Riscul de a împiedica stabilirea adevărului în procesul penal la fel nu poate fi invocat, deoarece nu există careva probe care ar arăta intenţia învinuitului de a influienţa martorii sau a distruge probe.
-Este de notat, că potrivit Convenţiei, în vederea aplicării şi măsurilor preventive este necesară prezenţa cumulativă: a bănuielii rezonabile de către învinuit a infracţiunii imputate, şi a unuia din următoarele riscuri: riscul eschivării, riscul de împiedicare a bunei desfăşurări a justiţiei, prevenirea săvîrşirii de către persoană a unei noi infracţiuni şi riscul că punerea în libertate a persoanei va cauza dezordine publică. În speţa data nu este probat nici un risc din cele invocate.
-Aşa zisele probe prezentate de către procuror, nu reflectă nici sub o formă tangenţa acestora cu infracţiunea incriminată.
-Potrivit jurisprudenţei CEDO, riscul de manipulare a probelor, adică riscul de a împiedica buna desfăşurare a procesului penal, constituie totuşi un temei relevant şi suficient pentru a justifica arestarea şi prelungirea arestului însă, în mod evident necesitatea aplicării şi/sau prelungirii arestării preventive trebuie evaluată şi în legătură cu celelalte condiţii speciale, or, simpla existenţă a unei temeri că probele vor fi manipulate, nu este suficientă.
-Riscul intervenţiei în probe trebuie specificat în funcţie de tipul probelor, precum şi tipul intervenţiei în baza circumstanţelor concrete într-o cauză concretă, în acest sens Curtea menţionează că necesităţile anchetei nu sunt suficiente pentru a justifica detenţia învinuitului.
-Pornind de la faptul că persoana încă nu este condamnată de instanţa de judecată competentă, ea are respectiv dreptul la libertate Conform Convenţiei europene, cu excepţia situaţiilor în care există motive temeinice de a crede în necesitatea prelungirii arestării preventive. Prin urmare, instanţa urma să puie pe cîntar şi proporţionalitatea prelungirii arestării ca cea mai severă măsură.
-Solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu anularea mandatului de arestare din 16.10.2024 emis pe numele lui Postolachi Valeriu, cu aplicarea în privința învinuitului Postolachi Valeriu a unei măsuri preventive mai blânde, neprivative de libertate.

Avocatul Tărîță Andriana în interesele inculpatului Postolachi Valeriu în ședința instanței de recurs a susținut recursul declarat de avocatul Lupacescu Veaceslav și a solicitat să fie admis din motivele invocate.

În şedinţa instanţei de recurs, inculpatul Postolachi Valeriu a susținut recursul declarat, solicitând să fie admis din motivele invocate.

Procurorul participant în ședința instanței de recurs a solicitat respingerea recursului declarat de avocat, cu menținerea fără modificări a încheierii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei penale prezentate pentru verificarea legalităţii încheierii contestate şi audiind opiniile participanţilor la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea încheierii contestate, reeşind din următoarele considerente.

Concluzia instanţei de recurs rezultă din prevederile art.312 al.5 p.2 CPP RM, potrivit căruia se indică, că în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: 2) respinge recursul.

Colegiul penal consideră că sunt respectate şi exigenţele art.5&1 lit.c al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului şi a jurisprudenţei Curţii, prelungirea detenţiei inculpatului fiind compatibilă cu scopul art.5 al.1 &1 al Convenţiei.

În sensul art.175 al.2 Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.25 alin.(4) din Constituţia R.Moldova, termenul arestării poate fi prelungit de către instanţa judecătorească, în condiţiile legii, cel mult până la 12 luni.

Colegiul penal conchide, că instanţa de judecată, dispunând de suficiente temeiuri rezonabile, just a decis despre necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Postolachi Valeriu, referitor la detenţia inculpatului fiind îndeplinite în tot condiţiile prevăzute de legea procesual-penală în necesitatea aplicării și prelungirii arestării preventive, şi anume existenţa unei bănuieli rezonabile privind săvârşirea de către inculpat a infracţiunii incriminate, care prevede pedeapsa exclusiv sub formă de închisoare, precum şi existenţa temeiurilor că inculpatul ar putea să se ascundă de instanţa de judecată, să împiedice la stabilirea adevărului şi să comită alte infracţiuni.

Aceste bănuieli rezonabile rezultă din caracterul faptei imputate, astfel potrivit materialelor prezentate rezultă, că lui Postolachi Valeriu, i-a fost înaintată învinuire în faptul, că el, având scopul aplicării violenţei asupra unui membru de familie, la data de 18.08.2024 aproximativ pe la ora 08.40min., a intrat în domiciliul fostei concubine *****, amplasat în ***** şi în urma unui conflict verbal, a agresat-o fizic aplicându-i multiple lovituri cu pumnii pe diferite părţi ale corpului astfel căuzându-i ultimei vătămari corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.202427D0127 din 26.09.2024 în timpul examinării medico-legale pe baza documentelor medicale, la cet.***** s-a constatat diagnosticul: Traumatism cranio-cerebral acut închis formă medie. Comoţie cerebrală pasibilă. Plagă tăiată a frunţii, la sprinceană pe stânga care putea fi cauzate de acţiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te şi ascuţit tăios posibl în timpul şi circumstanţele indicate, se califică către vătămare corporală ușoară a integrităţii corporale.

Astfe, Postolachi Valeriu *****, se învinuiește, că prin acţiunile sale intenţionate a comis infracţiune prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod Penal, violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată, comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Instanța de fond, în motivarea concluziei, a indicat, că cu referire la caracterul verosimil al învinuirii aduse învinuitului, cu privire la săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.201/1 al.1

lit.a) din Codul penal, care este o infracţiune mai puţin gravă săvîrşită cu intenţie, a relevat că bănuiala rezonabilă privind săvîrşirea acesteia de către învinuit, şi procesele-verbale de audiere a martorilor, prin care se indică expres la învinuit.

Avînd în vedere faptul că la prelungirea arestului preventiv judecătorul este obligat să verifice dacă este întrunit măcar unul din cele patru riscuri prevăzute de legislaţia procesual penală şi jurisprudenţa CEDO care ar persista în privinţa persoanei acuzate, şi anume: 1) riscul de a se ascunde de organul de urmărire penală sau de instanţă; 2) riscul să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal; 3) riscul săvîrşirii altor infracţiuni; şi 4) riscul apariţiei or dezordini în masă, instanţa de judecată reţine că în acţiunile învinuitului persistă doar trei riscuri, după cum urmează.

Există probabilitatea, că dacă va fi pronunţată o sentinţă de condamnare la închisoare, în cazul în care persoana va fi găsită vinovată, avînd în vedere asprimea pedepsei, care riscă să îi fie aplicată, învinuitul este motivat de a se eschiva de la răspunderea penală. Deci, în vederea asigurării executării sentinţei, aplicarea arestării se impune în acest sens.

Cît priveşte riscul de a se eschiva de la judecată sau de la urmărire penală, instanţa a considerat respectivul este întrunit, deoarece infracţiunea de care este învinuit, conform art.16 Codul penal este una mai puţin gravă, săvârşită cu intenţie, fapt care duce la concluzia că învinuitul ar întreprinde toate măsurile pentru a evita răspunderea penală sau să-şi uşureze într-un fel poziţia sa, în detrimentul caracterului obiectiv al răspunderii penale, instanţa a luat în consideraţie că în privinţa învinuitului există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că acesta, deşi nu a recunoscut vina, fiindu-i cunoscut locul aflării martorilor, ar putea întreprinde toate măsurile posibile întru a exercita presiuni asupra acestora.

Gravitatea faptei incriminate învinuitului şi probabilitatea condamnării la o pedeapsă privativă de libertate, cît şi materialele ce-l caracterizează, din care rezultă că fapta prejudiciabilă a comis-o cu intenţie, sunt circumstanţe concludente ce indică asupra menţinerii riscului eschivării învinuitului de la organul de urmărie penală şi instanţa de judecată, cît şi împiedicarea aflării adevărului.

De la momentul reţinerii şi pînă în prezent învinuitul, a oferit careva declaraţii cu privire la circumstanţele comiterii faptei cu caracter penal, nu recunoaşte vinovăţia.

Mai mult decît atît, aflîndu-se la libertate învinuitul ar putea influenţa martorii, comite alte acţiuni, fapt prin ce s-ar afecta buna desfăşurare a procesului penal, pe rolul judecătoriei Bălţi mai sunt două cauze penale, asupra aceleiaşi părţi vătămate.

Concomitent, riscul eschivării este bazat pe un suport factual, fiind în acord cu cerinţele jurisprudenţei CEDO (cauza Trzaska c.Poloniei, 2000), se exprimă prin faptul, că aplicarea arestului preventiv la momentul de faţă este raţional, deoarece urmărirea penală nu a fost finisată, iar în virtutea gravităţii faptei imputate persistă necesitatea absolută a izolării lui de societate, deoarece, aflându-se la libertate poate să se eschiveze de la prezentarea în faţa instanţei şi să comită alte infracţiuni.

Instanţa de judecată a apreciat critic argumentele apărării precum că învinuitul se va prezenta la orice chemare a organului de urmărire penală sau instanţă, iar prelungirea arestului preventiv nu este justificată şi proporţională cu circumstanţele cauzei, deoarece învinuitul are loc de trai permanent şi promite că se va prezenta de fiecare dată cînd va fi citat, or în contextul circumstanţelor analizate supra, acestea sunt irelevante deoarece standardul de probaţiune cu privire la aplicarea arestului preventiv - bănuiala rezonabilă de comitere a unei infracţiuni grave şi existenţa riscurilor legale - a fost atins.

În cazul dat, instanţa de judecată a considerat că privarea de libertate a lui, Postolachi Valeriu prin prelungirea măsurii preventive-arestul preventiv este justificată, întemeiată şi este necesară, deoarece are ca scop împiedicarea învinuitului de a se ascunde de la judecarea cauzei, de a împiedica aflarea adevărului şi de a săvîrşi noi infracţiuni, fiind respectat principiul proporţionalităţii cu dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege. Necesitatea aplicării măsurii preventive - arestul preventiv se explică prin faptul că privarea de libertate în cazul dat a învinuitului este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal.

Instanţa de fond a reiterat caracterul excepţional al măsurii preventive sub formă de arest preventiv, caracter care este întrunit în privinţa învinuitului, deoarece ţinînd cont de personalitatea acestuia, în special faptul că a săvîrşit o infracţiune gravă, are starea sănătăţii normală neavînd careva deficienţe fizice sau psihice care nu ar permite aplicarea măsurii preventive solicitate, împrejurări care impun admiterea demersului cu privire la aplicarea arestului preventiv în privinţa acestuia, fapt care va asigura efectuarea urmăririi penale în termen rezonabil, precum şi ulterioara bună desfăşurare a cercetării judecătoreşti, iar o altă măsură mai blîndă nu şi-ar atinge scopul de a preveni survenirea riscurilor menţionate supra.

Instanța de fond a menționat, că în aprecierea, instanţei sînt temeinice şi nu doar declarative afirmaţiile procurorului că Postolachi Valeriu *****, aflîndu-se la libertate, există riscul că el se va ascunde de instanţa de judecată, concluzia dată fiind dedusă reiesind din faptul personalităţii învinuitului,ultimul nu este angajat în serviciu, a săvîrşit mai multe infracţiuni.

Conform art.5 alin.(1) a CEDO, orice persoană are dreptul la libertate şi siguranţă, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă a fost arestat sau reţinut în vederea aducerii sale în faţa autorităţii judiciare competente, atunci cînd există motive verosimile de a bănui că a fost săvîrşită o infracţiune sau că există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvîrşească o infracţiune sau să fugă după săvîrşirea acesteia şi e determinată de gravitatea faptei prejudiciabile de săvîrşirea căreia este învinuită.

Careva impedimente privind starea fizică a învinuitului din propriile declaraţii nu au fost constatate în şedinţă.

Astfel, în baza celor relatate, precum şi ţinînd cont de persoana învinuitului, rezonanţa social sporită a faptelor încriminate şi în scopul asigurării prezenţei învinuitului în faţa organului de urmărire penală, executării sentinţei, anume la etapa dată a urmăririi penale demersul înaintat urmează a fi admis şi în privinţa lui Postolachi Valeriu ***** se prelungeşte măsura preventivă sub formă de arest preventiv cu eliberarea mandatului de arest al acestuia.

Aplicarea unei alte măsuri preventive non-privative de liberate, în împrejurările de fapt a cauzei, în cazul constatării vinovăţiei acestui n-ar preveni săvârşirea noi infracţiuni de învinuit, n-ar asigura executarea sentinţei.

Reeşind din probele demersului înaintat şi normele dreptului procesual-penal ce reglementează procedura prelungirea măsurilor preventive, instanța a reţinut prezenţa unei bănuieli rezonabile privind comiterea de către învinuit a faptelor prejudiciabile imputate prin învinuirea formulată, precum şi prezenţa riscurilor ce justifică aplicarea arestului preventiv cum ar fi prevenirea săvârşirii noi infracţiuni de către învinuit, deoarece învinuitul nu este la prima abatere.

De rând cu aceasta se ţine cont de caracterul infracţional a faptelor imputate, că potrivit materialelor cauzei penale Postolachi Valeriu ***** este invinuit de comiterea infracţiunilor prevâzute de art.201/1 al.(1) lit.a) Codul penal, iar sancţiunea prevede pedeapsa şi cu închisoare, astfel arestarea se impune în acest sens, care fac parte din categoria infracţiunilor corespunzător

celor mai puţin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii, precum şi personalitatea invinuitului -anterior condamnat, si anume la această fază a urmăririi penale, în astfel de circumstanţe în privinţa învinuitului este necesar de aplicat arestul preventiv.

La caz, Postolachi Valeriu ***** are loc permanent de trai (conform fişei personale -rl. Drochia, s.Hăsnăşenii Noi. Mai mult, nu deţine averi considerabile în Republica Moldova, nu este angajat în câmpul muncii, prin urmare, legăturile sale cu ţara sunt slabe şi aceste fapte pledează în susţinerea riscului de eschivare şi sunt relevante legalităţii detenţiei.

Subsidiar, nu se constată vreo legătură pronunţată a lui Postolachi Valeriu ***** cu obligaţiile şi interesele sale zilnice în Republica Moldova, chestiune ce uşurează actul de ascundere a acestuia.

Riscul că persoana va săvârşi o nouă infracţiune urmează a fi evaluat în special în baza istoricului ei şi a personalităţii acesteia (hot. Clooth c. Belgiei, 12 decembrie 1992, § 40).

Evaluând personalitatea învinuitului, se concluzionează că anume aplicarea arestării preventive în privinţa acestuia, este unica modalitate de a proteja societatea de comportamentul criminal al persoanei.

În optica celor prezentate, se concluzionează că anume prelungirea arestării preventive în privinţa învinuitului, este unica modalitate de a asigura atingerea scopului procesului penal.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că, datorită gravităţii deosebite şi a reacţiei societăţii la rezonanţa acestei infracţiuni, anumite crime pot genera dezordini publice, care ar putea justifica arestarea preventivă.

În acest context, verificând materialele dosarului, instanţa de fond a stabilit: cauza penală a fost pornită cu respectarea legislaţiei în vigoare, iar materialele prezentate de către procuror confirmă existenţa temeiurilor de bănuială rezonabilă în privinţa învinuitului de comiterea infracţiunii imputate, la demers fiind anexate probele respective, necombătute de către partea apărării.

Prevenirea săvîrşirii de către persoană a unei noi infracţiuni - acest risc se evaluează în special în baza istoricului lui.

În demersul procurorului se indică fapta care face obiectul învinuirii, prevederile legale în care se încadrează aceasta şi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, circumstanţele, însoţite de probe pertinente, din care rezultă bănuiala rezonabilă că învinuitul a săvârşit fapta, circumstanţele care justifică insuficienţa altor măsuri preventive, motivele, temeiurile şi necesitatea de aplicare a arestului preventiv sau a arestului preventiv potrivit condiţiilor şi criteriilor stabilite de articolele 176, art.185 şi art.186 CPP, argumentele, circumstanţele de fapt şi lista probelor în susţinerea demersului, precum şi faptul că învinuitului i s-au explicat consecinţele generate de încălcarea măsurii preventive.

La prelungirea măsurii preventive, instanţa de judecată a indicat, că are în vedere caracterul faptei imputate, care legitimează o detenţie provizorie, gravitatea infracţiunii incriminate, necesitatea apărării ordinii publice, pericolul de a influenţa stabilirea adevărului în cauză, de eschivare de la organele de drept, de creare a probelor de dezvinovăţire şi personalitatea învinuitului.

Instanţa de fond a acceptat poziţia procurorului despre riscul iminent al ingerinţei învinuitului în cursul normal al procedurii derulate în privinţa sa, având în vedere etapa la care se află procesul.

Instanţa de fond a reţinut că organul de urmărire penală nu a reuşit să finalizeze totalitatea acţiunilor procesuale, inclusiv să administreze toată baza probatorie, să audieze toţi martorii pe marginea acestei cauze, astfel încât, în cazul aflării învinuitului la libertate, finalitatea acestor

acţiuni ar putea fi compromisă, pe motiv că învinuitul ar putea să-i influenţeze pe martori în vederea schimbării şi depunerii unor declaraţii vădit false, denaturate sau să distrugă probele, având în vedere, totodată, specificul comiterii infracţiunilor şi personalitatea lui, dar şi faptul că organul de urmărire penală urmează să supună audierii mai multe persoane care au legătură cu acest caz.

Instanţa de judecată a indicat, că are în vedere şi vârsta învinuitului, el fiind sănătos, neavînd careva deficienţe fizice sau psihice.

În consecinţă, instanţa a acceptat poziţia procurorului privind iminenţa riscului ca învinuitul să se ascundă de organul de urmărire penală, să intimideze martorii, direct sau prin alte persoane, să întreprindă acţiuni directe şi evidente în vederea distrugerii de acte şi probe care ar avea importanţă pentru cauza penală.

Pentru soluţionarea demersului înaintat de procuror, instanţa de judecată a ţinut cont de necesitatea asigurării mersului normal al urmăririi penale, de volumul enorm al acţiunilor procesuale care s-au efectuat şi care trebuie întreprinse, situaţie care îngreunează mersul urmăririi penale.

Instanţa de fond a indicat, că nu poate admite argumentele apărării ce ţine de aprecierea probelor, or, judecătorul de instrucţie nu este competent, conform legii, să se pronunţe asupra vinovăţiei/nevinovăţiei învinuitului. Argumentele apărării nu şi-au găsit confirmare în şedinţa de judecată, în cazul dat, prevalînd riscurile şi argumentele invocate de procuror, anterior învinuitul fiind judecat prin sentinţa Judecătoriei Drochia din 23.12.2015, în baza art.201/1 alin.(2) lit.a) CP RM, condamnat la 3 ani închisoare cu aplicare art.90 CP RM pe un termen de probă de 2 ani, prin sentinţa Judecătoriei Drochia din 28.03.2024 în baza art.320/1 CP RM condamnat la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii, victima fiind tot *****. Pe rol la Judecătoria Bălţi se examinează cauza penală 2024040118, de învinuire a lui Postolachi Valeriu în baza art.201/1 alin.(1) lit.a) CP RM, victima este la fel *****.

Totodată, din cazierul contravenţional reiese, că învinuitul Postolachi Valeriu a mai comis încă de 4 ori acte de violenţă în familie, fiind sancţionat în baza art.78/1 Cod Contravenţional. Astfel, viaţa şi sănătatea victimei ***** sunt în pericol atâta timp cât învinuitul se află la măsură preventivă non privativă de libertate, fiind una mult prea uşoară.

De asemenea, temeinicia bănuielilor privind comiterea infracţiunii de către învinuit a făcut obiectul controlului judecătoresc la aplicarea măsurii arestării preventive, iar această chestiune nu mai poate face obiectul unei examinări repetate, dat fiind principiul res judicata, cu excepţia schimbării de circumstanţe, a invocării altor fapte sau informaţii, acţiuni care, în speţă, nu au fost realizate de către învinuit sau de apărătorul acestuia.

Instanţa de fond a indicat, că trebuie reţinut faptul că, potrivit criteriilor de evaluare a temeiniciei aplicării măsurii preventive arestului în sensul art.5 alin.(1) lit.c) din Convenţie, chiar dacă învinuitul contestă dovezile prezentate de procuror, judecătorul nu poate cenzura corectitudinea administrării probelor de către organul de urmărire penală şi nici verifica apărări care ţin de fondul cauzei, până la proba contrarie, probele administrate de procuror nu pot fi înlăturate de către judecătorul sesizat cu luarea unei măsuri preventive, întrucât probatoriul procurorului are ca obiect justificarea suspiciunilor obiective.

Astfel, instanţa de judecată, în prezenţa declaraţiilor martorilor care au confirmat implicarea învinuitului în săvârşirea infracţiunii, nu are convingerea că învinuitul nu va continua acţiunile sale în aceeaşi manieră, în lipsa unor măsuri eficiente de eliminare a eventualelor posibilităţi de acţiune în acest sens, reţinându-se interesul natural al învinuitului de a evita răspunderea penală.

Instanţa de fond a reţinut că riscurile invocate de către procuror şi scopul urmărit prin prelungirea măsurii arestării preventive nu admit posibilitatea aplicării altor măsuri preventive în privinţa învinuitului, date fiind gravitatea infracţiunii, modul comiterii acesteia şi existenţa riscurilor întemeiate de ingerinţă a învinuitului în cursul firesc al justiţiei.

Cu referire la cele enunţate şi pentru a se asigura buna desfăşurare a urmăririi penale, instanţa de judecată a conchis că urmează a fi prelungit arestul preventiv pentru o perioadă de 30 zile.

Astfel, instanţa de judecată a considerat că, riscurile invocate de procuror în demersul de prelungirea a arestului preventiv şi-au găsit reflectare obiectivă în şedinţă de judecată, în privinţa ultimului fiind intentate mai multe cauze penale, acestea neputînd fi prevenite prin aplicarea unor măsuri preventive mai uşoare aşa cum a solicitat apărătorul învinuitului, decît arestul, motiv în care, privarea de libertate a învinuitului se justifică totalmente din motivul că organul de urmărire penală urmînd să desfăşoare un şir de acţiuni procesuale preconizate fără careva impedimente din partea învinuitului.

Din aceste considerente, instanţa de judecată a considerat că se impune admiterea demersului procurorului, cu privire la prelungirea în privinţa lui Postolachi Valeriu ***** a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un temren de 30 zile, în limita argumentelor formulate.

Colegiul penal consideră, că bănuiala rezonabilă că faptele incriminate au fost comise de inculpatul Postolachi Valeriu, modul de comitere a infracţiunii şi pericolul social al acestor infracţiuni, precum şi persoana inculpată, care nu este la prima abatere penală, cauza penală fiind în proces de judecare, sunt circumstanţe care determină necesitatea prelungirii măsurii preventive faţă de Postolachi Valeriu anume sub formă de arestare preventivă în circumstanţele stabilite pe caz.

Colegiul penal ține cont de cele stabilite cu privire la inculpat, care se învinuiește că a comis infracțiunea incriminată sub formă de violență în familie, nu are careva ocupație stabilă și anterior a fost condamnat, fiind predispus la comiterea faptelor infracționale sancționate de legea penală, ține cont de caracterul şi pericolul social sporit al faptei aduse spre învinuire.

Astfel, Colegiul penal consideră că lăsarea inculpatului în libertate în cazul dat concret ar prezenta pericol concret pentru desfășurarea normală a procesului penal și judecarea cauzei, iar măsurile alternative la detenţie sunt insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, în sensul dat motivele care servesc ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului se consideră cu putere probantă.

Colegiul penal ține să indice, că bănuiala rezonabilă de săvârșire a infracțiunii se constată prin prisma rezultatelor acțiunilor procesuale efectuate pe caz, totodată, probele administrate de organul de urmărire penală şi prezentate în instanţă sunt susceptibile potrivit jurisprudenței CEDO (Muradverdiyev v.Azerbaijan) de a justifica existența unei bănuieli obiective în sensul art.5 alin.(1) lit.(c) din Convenție, că inculpatul Postolachi Valeriu a săvârșit infracțiunea care i se incriminează.

În sensul dat, Colegiul penal conchide că este necesară prelungirea faţă de inculpatul Postolachi Valeriu a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, astfel că sunt prezente riscurile prevăzute de art.176 alin.(1) CPP şi art.5 al.1 lit.c) al CEDO, existând riscul că inculpatul va împiedica la stabilirea adevărului şi buna desfășurare a procesului penal.

La fel există și riscul ca inculpatul poate să se ascundă de instanța de judecată, luând în consideraţie gravitatea infracţiunii incriminate inculpatului, precum şi mărimea pedepsei prevăzute de sancţiunea normei penale, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare, fapt ce

indică că inculpatul ar putea să se eschiveze de la instanța de judecată, mai ales că nu este la prima abatere penală.

Astfel, luând în consideraţie caracterul premeditat şi pericolul social al faptelor aduse spre învinuire lui Postolachi Valeriu, Colegiul penal consideră, că este oportună la moment prelungirea ţinerii inculpatului în arest preventiv, în vederea excluderii riscului eschivării acestuia sub pretextul primirii unei pedepse sub formă de închisoare, în cazul demonstrării vinovăţiei.

În sensul dat este relevantă jurisprudenţa CEDO expusă în cauza Wemhoff vs Germania, potrivit căreia Curtea statuează, că gravitatea pedepsei la care acuzatul se poate aştepta în caz de condamnare poate fi considerată în mod legitim, ca fiind de natură a-l incita să fugă.

Colegiul penal consideră, că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru eschivarea acestuia de la răspunderea penală, iar măsurile alternative la detenţie ar fi insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, astfel motivele care au servit drept temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa inculpatului sunt actuale şi la momentul solicitării procurorului de a prelungi termenul arestării.

De asemenea, Colegiul penal menţionează în acest sens şi principiul proporţionalităţii, care impune ca atunci când se ia o măsură privativă de libertate trebuie să se aibă în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public şi importanţa dreptului la libertate al inculpatului.

Pentru aspectele mai sus prezentate, Colegiul penal constată că acest echilibru este respectat, măsura preventivă care a fost prelungită în privinţa inculpatului nefiind disproporţionată cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieşind din faptul că interesul social al protejării societăţii primează interesului personal al inculpatului de a fi cercetat în stare de libertate.

Colegiul penal ține să indice prevederile art.5 al.1 lit.c) al CEDO, care statuiază, că nimeni nu poate fi lipsit de libertate, cu excepţia dacă a fost arestat sau reţinut în vederea aducerii sale în faţa autorităţii judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârşit o infracţiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârşirea acesteia.

În sensul dat, Colegiul penal nu constată derogări de la prevederile menționate, ori Postolachi Valeriu a fost arestat și i se prelungește arestarea preventivă anume în cazul când există motive convingătoare de a bănui că a săvârșit infracțiunea incriminată, infracțiune de un pericol social sporit.

În legătură cu cele stabilite, instanţa de recurs consideră că prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului este justificată, întemeiată şi necesară, fiind prezente temeiuri convingătoare pentru deţinerea lui sub arest, fiind respectat principiul proporţionalităţii între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege şi fiind urmărit un scop legal şi astfel recursul declarat de avocat se respinge ca nefondat.

Mai mult, din materialele prezentate pentru verificare sunt date ce ţin de bănuiala rezonabilă în implicarea inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, precum şi fiind prezentate probe ce ţin de riscurile prevăzute de lege în necesitatea prelungirii arestării preventive, în sensul dat argumentele invocate nefiind în favoarea inculpatului, mai ales că judecarea cauzei penale este în curs de judecare.

Colegiul penal consideră că pentru prelungirea deţinerii inculpatului sub arest au fost stabilite temeiuri convingătoare, riscurile împiedicării bunei desfăşurări a justiţiei fiind dovedit,

astfel în prezenţa temeiurilor serioase urmează a prelungi măsura preventivă arestarea preventivă în limitele prevăzute de lege şi careva încălcări a drepturilor inculpatului nu s-au stabilit.

Astfel, se resping afirmațiile invocate în recurs de avocat, că instanţa, la emiterea încheierii, nu a probat sub nici o formă necesitatea aplicării arestului preventiv în privinţa lui Postolachi Valeriu, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, mai ales că din materialele prezentate pentru verificare se constată bănuiala rezonabilă în comiterea infracțiunii incriminate și datele cu privire la persoana inculpatului la care s-a referit instanța, mai ales că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare.

La fel se resping și afirmațiile invocate în recurs, că instanţa de fond nu a ţinut cont de faptul că Postolachi Valeriu este învinuit de comiterea unei infracţiuni mai puţin grave, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are la întreţinere trei copii, mai mult, partea vătămată nu doreşte plasarea acestuia în arest, or, acesta este unicul întreţinător al familiei sale, deoarece deși sint expuse în favoarea inculpatului, totodată nu constituie temei de casare a încheierii instanței de fond.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reţinute afirmaţiile invocate de avocat cu referire la prevederile legislației naționale și jurisprudența CEDO, deoarece nu este relevantă în cazul dat concret, nefiind stabilite derogări de la prevederile menționate de avocat în recurs, temei de casare a încheierii instanței de fond și respingere a demersului procurorului, după cum se solicită, nefiind stabilite în circumstanțele stabilite pe caz.

Totodată temei de punere în libertate a inculpatului în circumstanțele stabilite pe caz nu s-au stabilit, prelungirea arestării inculpatului fiind dispusă în limitele prevăzute de lege.

În sensul invocat, anume că motivele invocate, natura acuzației penale aduse inculpatului, privind faptele comise și riscurile stabilite în cazul dat constituie motive relevante şi suficiente, care justifică detenţia inculpatului la etapa inițială de examinare a cauzei în instanța de judecată, încheierea instanței de fond fiind motivată în aspectul dat.

Justeţea prelungirii termenului arestării preventive a inculpatului Postolachi Valeriu, pe lângă prezenţa bănuielii rezonabile în comiterea infracţiunii incriminate, reiese inclusiv din faptul, că la moment persistă şi nu s-au diminuat riscurile invocate de procuror.

În acest sens Colegiul reţine că, este actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul se va putea eschiva de la judecarea cauzei penale, ultimul fiind anterior judecat.

Astfel Colegiul penal consideră că pe caz persistă riscul eschivării inculpatului de la instanţa de judecată, or, fiindu-i imputată comiterea infracţiunii pentru care acesta riscă pedeapsă sub formă de închisoare în cazul demonstrării vinovăţiei, respectiv, persistă pericolul dispariţiei inculpatului.

Colegiul penal consideră, că argumentele expuse de apărare fac inoportună la moment aplicarea față de inculpat a măsurii preventive nonprivativă de libertate, întrucât o măsură preventivă mai blândă nu va asigura, în circumstanțele stabilite pe caz la etapa dată, garanția unei bune desfășurări a procesului penal şi pentru a-l împiedica pe inculpat să împiedice în desfăşurarea normală a procesului penal.

Prin urmare, Colegiul penal consideră confirmat riscul eschivării inculpatului de la judecată, or, probabilitatea unei pedepse sub formă de închisoare pentru faptele comise, dacă vinovăția îi va fi demonstrată, îl poate determina pe Postolachi Valeriu să se ascundă.

În sensul dat Colegiul consideră relevantă jurisprudenţa CEDO, în cauza Wemhoff vs Germania Curtea a statuat că, gravitatea pedepsei la care acuzatul se poate aştepta în caz de condamnare poate fi considerată în mod legitim ca fiind de natură a-l incita să fugă.

Totodată Colegiul reţine că, potrivit Curţii Europene nu se poate face o evaluare abstractă a caracterului rezonabil al duratei unei detenţii (Patsouria versus Georgia) şi că acesta trebuie examinat în fiecare caz, ţinând seama de condiţiile concrete.

Astfel, continuarea detenţiei nu se justifică într-o anumită speţă decât dacă indicii concreţi demonstrează o cerinţă veritabilă de interes public care prevalează, în ciuda prezumţiei de nevinovăţie, asupra regulii respectării libertăţii individuale cauza Smirnova versus Rusia).

În atare circumstanţe, Colegiul consideră că, prelungind termenul menţinerii în stare de arest a inculpatului se respectă principiul proporţionalităţii, această prelungire nefiind contrară legii şi necesară într-o societate democratică, instanţa a respectat şi exigenţele art.5§1 lit.c CEDO şi a jurisprudenţei Curţii, detenţia inculpatului fiind compatibilă cu scopul prevăzut la art.5 al.1§1 al Convenţiei.

Astfel, reieşind din normele sus-indicate Colegiul penal consideră că, există suficiente temeiuri pentru prelungirea termenului menţinerii inculpatului în stare de arest, ţinându-se cont de durata reţinerii acestuia, precum și faptul că examinarea cauzei este la faza de examinare în fond.

Concomitent, Colegiul penal a examinat şi posibilitatea aplicării faţă de inculpat a unei măsuri preventive neprivative de libertate, însă argumentele expuse pe caz fac inoportună la etapa dată a procesului aplicarea faţă de inculpatul Postolachi Valeriu a altor măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, or, schimbarea acestei măsuri preventive în circumstanțele stabilite pe caz și în circumstanțele stabilite pe caz privind aflarea cauzei penale în proces de examinare, ar duce la periclitarea procesului de judecată, creând o imagine negativă a societăţii faţă de obligaţiile pozitive pe care le are statul prin intermediul instituţiilor sale de a asigura buna desfăşurare a procesului penal în vederea stabilirii unei justiţii echitabile.

Colegiul penal conchide că la prelungirea termenului menţinerii inculpatului în stare de arest instanţa de fond a luat în consideraţie toate circumstanţele cauzei, personalitatea inculpatului, gravitatea şi pericolul social al faptei de care se învinuieşte inculpatul, iar circumstanţele date în cumul indică la existenţa riscurilor de influenţare a cursului normal al cercetării judecătoreşti şi de eschivare, deţinerea inculpatului în stare de arest în cazul dat fiind necesară şi oportună.

Colegiul penal constată astfel, că privarea provizorie de libertate a inculpatului în cazul concret, deşi este o ingerinţă în drepturile garantate de art.5 CEDO, totuşi, în circumstanţele descrise, urmăreşte un scop legal şi, respectiv, este una legală, necesară şi proporţională pericolului social al faptei incriminate şi urmăreşte drept scop desfăşurarea normală a urmăririi penale, garantarea desfăşurării unui proces obiectiv şi echitabil, cu adoptarea unei hotărâri întemeiate şi legale, precum şi garantarea atragerii la răspundere şi pedeapsă penală a persoanei vinovate, în cazul unei eventuale condamnări.

În circumstanţele stabilite pe caz, temeiuri de a respinge demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, după cum s-a solicitat, nu au fost constatate, alte măsuri preventive nefiind de natură să asigure desfăşurarea normală a procesului penal în condiţiile stabilite, motiv pentru care recursul declarat se respinge ca nefondat.

Conducându-se de art.312 al.5 pct.2 CPP RM, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi –

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Lupacescu Veaceslav în interesele lui Postolachi Valeriu, învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art.201/1 al.1 lit.a CP RM împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 16.10.2024, încheiere care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător	Rotaru Ala
Judecător	Burdeniuc Ruslana
Judecător	Pușca Dumitru